

Gotes d'ambre

L'entrada a la casa del senyor Paolo Fedele, fuster de professió, a Cortina d'Ampezzo conté una de les amenitats que la vida ens depara de tant en tant: un hortet girat al sud que conrea la senyora Pierina, somrient ampezzana de pro, que hi projecta una notable cura en forma de cavallonets i un magnífic tanca-det de reixa perquè els ocellets famolencs no es mengin els enciams delicats d'un verd tendríssim.

La casa, que conté una excel·lent terrassa a la qual no hem pogut accedir perquè cada vespre hi plou a manta, és al centre de la vila de Cortina, on la burgesia italiana estiuja i els passavolants passegen pel Corso d'Itàlia.

El senyor Paolo Fedele és conegut en els ambients dels geòlegs perquè descobrí una infinitat de gotes d'ambre d'un determinat perí-

ode de la història de la terra –el Triàsic– que observades pels potents microscopis de les universitats modernes han produït l'observació d'espècies d'insectes ja periclitades. El senyor Fedele descobrí la geologia i la botànica dolomítica gràcies a la curiositat intel·lectual del fotògraf Rinaldo Zardini, que l'any 1939 ja publicà les primeres obres divulgatives de la flora dolomítica. El senyor Zardini posseïa una botiga on venia postals acolorides a mà, dels indrets més bells d'Ampezzo. Flors, paisatges i excursions foren la porta d'entrada a la descoberta d'una gran varietat de fòssils –entre

LES GOTES D'AMBRE SÓN FLORS QUE CONTENEN INFORMACIÓ XIFRADA DE LA FAUNA ANTIGA DESAPAREGUDA

els quals els més coneguts són els megalodonti, que ara són al museu de la ciutat– i, al capdavant, les gotes d'ambre, que contenen una valuosa informació xifrada de la fauna antiga, ja desapareguda, però estudiada a les facultats de geologia d'Itàlia i Alemanya.

El senyor Paolo Fedele és un home de posat esportiu, alt com un sant Pau, bon caminador, amb els cabells blancs, el parlar suau i compassat. Encara ara, camina i tresca cercant, amb passió de caçador curiós, les formes del passat geològic. A les Dolomites, les roques mostren a qui ho sap llegir les remotes pàgines de la història de la Terra: mars tropicals, planures mareals, esculls coral·lins que han esdevingut roca pura, estrats de colors rogencs, dolomia.

A la seva casa, Paolo Fedele ens ensenya les gotes d'ambre de colors bellíssims que guarda en una capsca. Amb un raig làser l'ambre lluenta. Veiem la resina d'una antiga conífera desapareguda de la faç de la Terra que s'il·lumina sobtadament. Ens ensenya publicacions i articles universitaris on, en honor a les seues apassionades descobertes de camp, han anomenat un d'aquests àcars amb el seu cognom: el *Triasacarus fedelei* és un àcar que el professor Alexander Schmidt ha estudiat detalladament i precisament en els laboratoris de Göttingen.

Mirem astorats aquest àcar desaparegut que ha quedat immortalitzat en les planes d'un gran llibre. En acomiadar-nos, el senyor Fedele fa broma sobre unes formes perfectes de megalodonti que ell ha esculpit en fusta. Diu que és de la formació cembro. És una broma apta només per a geòlegs i naturalistes.

